

Velitel: "Vypadá to, že Atredi byl slepá ulička..."

(přichází náčelník)

Náčelník: "Veliteli. Přicházím se omluvit, že jsem myslel, že chcete jen zlato. Viděl jsem, jak vaši lidé pomohli doktorovi co blázní, aby se vyrovnal s tím, co zřel."

Velitel: "Ah. Děkuji. Samozřejmě mi jde hlavně o mé lidi. (k publiku) A zlato."

Náčelník: "Vaši lidé přinesli mnoho zla a problémů, ale také se je pokusili vyřešit. Naše zvyky se různí, ale když jste si uvědomili, jak strašné byly vaše činy, neváhali jste se prosit duchy o slitování."

Velitel: (k publiku) "Protože domorodců je na nás sto ku jedné."

Náčelník: "Vydali jste se do lesů, z prastarých artefaktů vyčetli slova rituálu písně, a tím jste splnili další krok na vaší velké cestě."

Velitel: (k publiku) "A já myslel, že jsme si jen nárokovali lokace archeologických nalezišť..."

Náčelník: "Přesvědčil jsi mě, Veliteli, že ti záleží na duchu lesů a chceš mu porozumět."

Velitel: (překvapeně) "Vážně? (odkašle si) Chci říct, ano, samozřejmě."

Náčelník: "A teď je čas se znovu vydat po cestě ducha, která vám pomůže nalézt prastaré město duchů našich předků - Xanadu."

Velitel: "Takže Atredi neblábolil? To město existuje?!"

Náčelník: "Ano, ale on chtěl jít zkratkou, než aby nechal svoji duši osvětit pravou cestou poznání. Po té jste šli vy."

Velitel: "Huh. To jsou věci."

Náčelník: "Varuji tě ale znovu, Veliteli - v tvé duši cítím potenciál k dobru i zlu. Nenech chamtivost zahalit tvůj úsudek, až najdeš Xanadu. Zkoumej jeho staré zdi a čti z jeho knih, ale nechtěj si nechat pro sebe jeho tajemství, ani poklady. Nech zlato zlatem a chop se důležitějších věcí."

Velitel: "Drahých kamenů?"

Náčelník: "Porozumění. Xanadu je svaté místo a také tak zůstane - mnozí z něj chtěli profitovat, ale nikdo neuspěl."

Velitel: (k publiku) "Inu, někdo musí být první." (K Náčelníkovi) "Rozumím."

Náčelník: (pokládá mu ruku na rameno) "To doufám."

(Náčelník odchází.)

Velitel: (zpěvně) "Čas najít město plné zlata!"